

Arrest

nr. 123 639 van 7 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 27 juni 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 15 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 september 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 22 juli 2010 een asielaanvraag in. Bij beslissing van 22 december 2011 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hen de vluchtelingenstatus zowel als de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienden verzoekers beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 6 maart 2012 werd de afstand van het geding vastgesteld.

Op 31 december 2010 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 14 maart 2013 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De ambtenaar-geneesheer verleende op 9 april 2013 en 10 april 2013 een medisch advies.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 15 april 2013 een beslissing houdende de ongegrondheid van de op 31 december 2010 ingediende aanvraag om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 23 april 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Verzoekers dienden op 22 januari 2013 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 3 mei 2013 houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 15 april 2013 een beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…), geboren op (...) + echtgenote: (...), geboren op (...) + minderjarige dochter: (...), geboren op (...) + meerderjarige zoon: (...) geboren op (...) + schoondochter: (...) (geboren op (...) + kleinkinderen: (...), geboren op (...) (...) geboren te (...) + zijn vader: (...) geboren op (...) + zijn zus: (...), geboren op (...)

nationaliteit: Macedonië

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten onvankelijk werd verklaard op 11.02.2011, deel ik u mee dat dit verzoek **ongegron**d is.*

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-adviseur stelt in zijn verslag dd. 10.04.2013 vast dat het voorliggende medische dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een actuele graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens. Hij komt dan ook tot de conclusie dat er geen sprake is van een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene. Het gaat in casu niet om een actuele ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van voornoemd artikel (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een*

ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Indien de asielprocedure van betrokkene nog loopt (13 gg nog niet afgeleverd) en hii/zii onder A.I. werd geplaatst en in het Vreemdelingenregister werd ingeschreven in het kader van de aanvraag 9ter:

Gezien de asielprocedure van betrokkene/n nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene/n werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven."

Op 3 mei 2013 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 22 juli 2013 een beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er werd eveneens een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 23 juli 2013 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot het verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht zoals geformuleerd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekers lichten dit toe als volgt:

"Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Dat de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel stelt:

"Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) dd. 21.02.2013 en de bijlage waarnaar in dit SMG verwezen wordt en die over dezelfde pathologie handelt, mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die actueel een reëel risico is voor zijn leven of fysieke integriteit.

Aangaande het nierlijden, waarmee bedoeld wordt de aanwezigheid van één of meerdere niersteentjes, kan gesteld dat dit probleem afdoende urologisch behandeld werd op 07.01.2013.

Aangaande de diabetes en de hypertensie dient gesteld dat ongeacht het land van verblijf betrokkenen reeds jaren vertrouwd is met deze aandoeningen en hun dagdagelijkse behandeling.

Betreffende de depressie dient gesteld dat ook zonder behandeling en ongeacht het land van verblijf een behandeling van deze aandoening door middel van psychofarmaca is louter symptomatisch en dus niet essentieel. Het risico op suicide is van louter speculatieve aard.

Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in

§ 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Aangaande het nierlijden stelt de arts-adviseur dat dit al afdoende urologisch behandeld werd op 07.01.2013. In werkelijkheid evenwel lijdt verzoeker enorm aan de nierstenen en laat hij deze regelmatig vernietigen (zie kopie medisch attest).

Aangaande de diabetes, hypertensie en depressie, stellen verzoekers zich uitdrukkelijk de vraag hoe de arts-adviseur tot de stelling komt dat ook zonder behandeling en ongeacht het land van verblijf een dergelijke aandoening spontaan evolueert in gunstige zin. De behandeling van deze aandoening door middel van psychofarmaca is louter symptomatisch en dus niet essentieel. Het risico op suicide is van louter speculatieve aard.

Verzoekers, die voor deze aandoeningen in behandeling zijn, stellen zich uitdrukkelijk de vraag waarom de arts-adviseur tot deze stelling komt, dat zelfs geen behandeling nodig is.

In ieder geval is hier manifest sprake van schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, juncto de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen (art. 2 - 3).

Daarnaast dient benadrukt te worden dat artikel 9ter § , eerste lid van de Vreemdelingenwet niet alleen verwijst naar artikel 3 EVRM of naar een levensbedreiging, maar van toepassing is op drie verschillende situaties, namelijk op een ziekte die, wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf:

ofwel een reëel risico inhoudt voor het leven;

- ofwel een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit;
- ofwel een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling.

De hoge drempel van de rechtspraak van het EHRM over artikel 3 kan geen afbreuk doen aan de duidelijke wetsbepaling van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet biedt een ruimere bescherming dan direct levensbedreigende ziektes. (RvV 92.258,27 november 2012; RvV 92.397,29 november 2012; RvV 92.444, 29 november 2012; RvV 92.661, 30 november 2012; RvV 92.863, 4 december 2012)

Verzoekers hebben voldoende aangetoond dat ze wel degelijk ernstige problemen hebben in hun land van herkomst, zodat een terugkeer dan ook menselijk gezien onmogelijk kan plaatsvinden.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

b) Aangaande het verzoek tot schorsing

Dat verzoekers bij toepassing van artikel 39/82 van de vreemdelingenwet de schorsing vorderen van de bestreden beslissing.

Dat de dadelijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekers een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zal berokkenen.

Dat de illegale toestand die een inherent gevolg is van de negatieve beslissing een voor verzoekers moeilijk te herstellen nadeel vormt.

Dat in afwachting van een uitspraak omtrent het annulatieberoep de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dan ook dient opgeschort te worden gezien de nefaste gevolgen die de uitvoering zal hebben ten aanzien van verzoekers.”

2.2. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de

motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan de beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat uit het door verzoeker voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. In het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoeker werd ter kennis gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient geacht te worden deel uit te maken van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat er op basis van de medische gegevens geen contra-indicatie is om te reizen en er verder geen mantelzorg nodig is omwille van voormelde aandoeningen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Zij laat verzoeker toe zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.3. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

" § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Voormelde bepaling laat verweerder toe, mits voldaan is aan bepaalde vormvereisten en behoudens indien de aanvrager handelingen pleegde zoals bedoeld in artikel 55/4 van de vreemdelingenwet, een aanvraag tot afgifte van een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen in te willigen in twee gevallen, namelijk:

- wanneer de aanvrager een in België verblijvende vreemdeling is die zijn identiteit rechtsgeldig aantoonst en tevens aantoonst dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit

of

- wanneer de aanvrager een in België verblijvende vreemdeling is die zijn identiteit rechtsgeldig aantoonst en tevens aantoonst dat een terugkeer naar zijn land van herkomst of verblijf omwille van zijn medische situatie een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gelet op het ontbreken van een adequate behandeling aldaar.

In de bestreden beslissing verwijst verweerder naar het medisch advies van de arts-adviseur van 10 april 2013 en besluit dat niet bewezen is dat een terugkeer naar het land van herkomst een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM.

De arts-adviseur oordeelt in zijn advies op grond van de verschillende voorgelegde medische attesten dat de verschillende medische aandoeningen (nephrolithiasis, type 2 diabetes mellitus, arteriële hypertensie en een majeure depressie) niet kunnen beschouwd worden als direct levensbedreigende aandoeningen, dat er geen contra-indicatie voorhanden is om te reizen en er verder geen mantelzorg nodig is omwille van voormelde aandoeningen. Het advies van de ambtenaar-geneesheer luidt als volgt:

"(...) (R.N. 068062958119)

Mannelijk

Nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

Geboren op (...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in

het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 31.12.2010.
Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Voorgelegde medische attesten:

- Laboresultaat Verhoogde glycemie en verhoogd HbA1c. Normale nierfunctie.
- Protocol CT- abdomen de dato 14/08/2010 van dr. Larvor Laurence. Nefrolithiase in afwezigheid van hydronefrose.
- Verslag consultatie spoedgevallen de dato 16/08/2010, naam arts niet vermeld. Abdominale klachten, onderzoeken negatief, geen behandeling.
- Verslag consultatie heelkunde de dato 18/08/2010, van dr. Rochet D. Abdominale pijn, geen renale oorzaak, vermoedelijk secundair aan constipatie, geen behandeling enkel advies voor goede hydratatie.
- Protocol CT- urinewegen de dato 18/08/2010 van dr. Fichet H. Meerdere nefrolithiases links.
- Verslag consultatie gastro-enterologie de dato 16/09/2010 van dr. Khrouz Hassan. Abdominale pijn en bilateraal pijnklachten lumbaal. Constipatie waarvoor Duphalac (laxeermiddel) en Spasmomen (iets tegen krampen).
- Verwijsbrief voor spoedgevallen de dato 23/09/2010 van dr. Leblanc J. Vermoeden van nierkoliek.
- Verslag consultatie spoedgevallen de dato 24/09/2010 van dr. Belinga Claude. Vermoeden van spontaan geëlimineerde niersteen.
- Protocol CT- urinewegen de dato 24/09/2010 van dr. Licops Marc. Vergelijking met voorgaande CT-urinewegen reductie van het aantal nierstenen.
- Résultaat urine-analyse de dato 24/09/2010 toont een microcytaire hematurie, beeld compatibel met nefrolithiase. Overigens geen bijzonderheden te weerhouden.
- Aanvraag voor RX linker elleboog de dato 02/11/2010 van dr. Leblanc Joseph.
- Protocol RX linker elleboog de dato 08/11/2010 van dr. Dumont Philippe. Normaal beeld.
- Certificat médical circonstanciée de dato 30/XX/2010 van dr. . Leblanc J. Diabetes Mellitus waarvoor perorale medicatie, hypertensie waarvoor Coversyl, nefrolithiase links.
- Verslag consultatie urologie de dato 19/01/2011 van dr. Jean Barreau. Bilatérale lumbale pijnklachten. Echografisch zijn urinaire calcificaties te zien.
- Verslag hospitalisatie van 06/02/2011 tot 08/02/2011 van dr. Jean Barreau. Hospitalisatie voor diagnostiek. Renale lithiase, waarvoor sondage linker urethra.
- Verslagen lithotripsie uitgevoerd op datum 11 /02/2011, 17/03/2011, 14/04/2011, 28/04/2011, 26/05/2011, 10/11/2011.
- Verslag consultatie de dato 11/03/2011, van dr. Henda Fathi. Urinaire sonde wordt niet verdragen en werd verwijderd.
Attest van nodige behandeling met lithotripsie de dato 20/05/2011 van dr. Henda Fathi.
- Geneesmiddelenvoorschrift de dato 18/10/2012 van dr. Cornelia Genbrugge. Pijnstillers, spasmolyticum en laxeermiddel.
- Certificat médical de dato 04/08/2011 van dr. Henda Fathi. Diabetes, nefrolithotomie, lithiase waarvoor lithotripsie.
Verslag consultatie de dato 10/11/2011, van dr. Henda Fathi. Contrôle na 4 sessies lithotripsie.
Medisch attest van medische opvolging de dato 21/12/2011 van dr. Sahbaz Hava.
- Medisch getuigschrift de dato 10/02/2012 van dr. Henda Fathi. Renale lithiase waarvoor behandeling met lithotripsie, diabetes waarvoor peroraal antidiabeticum.
Geneesmiddelenvoorschrift de dato 28/03/2012 van dr. Sahbaz Hava.
Verslag consultatie de dato 27/03/2012, van dr. Henda Fathi. Contrôle na lithotripsie.
- Laboresultaat 28/03/2012 Verhoogde glycemie en verhoogd HbA1c. Normale nierfunctie. Significante hypertriglyceridemie.
- Medisch getuigschrift de dato 30/03/2012 van dr. Sahbaz Hava. Nierlijden, DM type 2, majeure depressie, AHT.
Pre-operatief bilan de dato 23/04/2012 van dr. Henda Fathi.
- Verslag hospitalisatie van 30/04/2012 tot 02/05/2012 van dr. Querton L. Urethroscopie links en extractie lithiase. Diabetes type 2 waarvoor perorale antidiabetica. AHT.
- Protocol RX urinair de dato 03/05/2012 van dr. Pierre Lebon. Correcte positie urinaire sonde, nog klein residueel lithiasefragment links.
- Brief van dr. Querton L de dato 28/06/2012. Nefrolithiase, AHT en diabetes type 2 sinds twee-en-een-half jaar.
- Medisch getuigschrift de dato 14/08/2012 van dr. Henda Fathi. Nefrolithiase, diabetes, AHT nieroperatie 20 jaar geleden.
Certificat médical de dato 21/08/2012 van dr. Querton L. Diabetes type 2.
Geneesmiddelenvoorschrift de dato 21/08/2012 van dr. Sahbaz Hava.
Medisch attest de dato 21/08/2012 van dr. Sahbaz Hava. AHT, DM 2, urolithiase, majeure depressie.

- Medisch getuigschrift de dato 12/11/2012 van dr. Sahbaz Hava. AHT, DM 2, urolithiase, majeure depressie. Geneesmiddelenvoorschrift datum niet vermeld, van Henda Fathi.

Bespreking van de aandoeningen en hun respectievelijke behandelingen:

Uit analyse van het medisch dossier blijkt deze 45-jarige man van Macedonische origine last te hebben van nefrolithiase, type 2 diabetes mellitus, arteriële hypertensie en een majeure depressie.

De betrokkene is 20 jaar geleden ook reeds behandeld voor een probleem van nefrolithiase. Hier werd een behandeling bestaande uit meerdere sequenties van litotripsie (niersteenverbrijzeling) uitgevoerd waarmee de aandoening verholpen is. De nierfunctie van de betrokkene is perfect normaal.

De enige maatregel ter preventie van recidief is voldoende vochtinname (minstens 2 liter/dag). Overigens is het niet zo dat elke nefrolithiase dient behandeld te worden gezien in de meeste gevallen een spontaan eliminatie gebeurt.

De eerste aanpak van een diabetes type 2, waarbij in de meerderheid van de gevallen obesitas aan de bron ligt bestaat uit diëtische maatregelen en lichaamsbeweging. In dit geval blijkt dat de betrokkene in belangrijke mate obeer is (BMI van 33,65 kg/m²). Gewichtsreductie in combinatie met fysieke activiteit is aldus noodzakelijk, zowel in het kader van de diabetes als van de hypertensie. Niet-insuline dependente diabetes houdt geen risico in op hyperglycemische coma en ook niet op hypoglycémie.

De betrokkene krijgt geen behandeling voor de majeure depressie en er was ook geen nood aan opname voor dit probleem, twee feiten die erop wijzen dat het probleem niet als ernstig laat staan levensbedreigend kan worden beschouwd.

Conclusie:

Uit bovenvermelde gegevens concludeer ik dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene verbleef, gezien vanuit louter medisch standpunt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

De in deze medische attesten beschreven aandoeningen kunnen niet beschouwd worden als direct levensbedreigende aandoeningen.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden. Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Tevens blijkt uit de beschikbare medische gegevens dat er geen sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker kritiek heeft op het medisch advies van 9 april 2014, advies dat door de ambtenaar-geneesheer werd verleend naar aanleiding van de aanvraag van verzoekers om machtiging tot het verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend op 18 maart 2013. De bestreden beslissing (d.d. 15 april 2014) steunt evenwel op het advies van de ambtenaar-geneesheer verleend naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot het verblijf door verzoekers ingediend op 31 december 2010. De door verzoekers aangehaalde grieven kunnen derhalve niet dienstig worden aangebracht in het kader van het huidige beroep.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER